

ผู้นำในมุมมองของกฎหมาย - 6 /Feb/ 2010

ผู้นำในมุมมองของกฎหมาย

มาตราที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้นำในรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

มาตรา ที่ ๒ สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

มาตรา ที่ ๕ ولايةตุลฟาก็ือผู้ทรงคุณธรรมและยุติธรรม(พะก็ห์และตักวา)

มาตรา ที่ ๕๗ อำนาจสูงสุดในสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

มาตรา ที่ ๖๐ อำนาจการบริหาร

มาตรา ที่ ๙๑ สภาพที่กษัตริย์รัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๐๑ การแต่งตั้งผู้นำโดยสมาชิกสภาอูลามาสูงสุด (คุบริมอน รอฮ์บารี)

มาตรา ที่ ๑๐๙ คุณสมบัติและคุณลักษณะของผู้นำ

มาตรา ที่ ๑๑๐ หน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆของผู้นำ

มาตราที่ ๑๑๑ การเสียชีวิต การลาออกหรือการปลดผู้นำ

มาตรา ที่ ๑๑๒ มัญมะอู ตัสคียัส มัสลาฮัต นิสอม.

มาตราที่ ๑๑๓ ประธานาธิบดี

มาตราที่ ๑๓๑ การเสียชีวิต การลาออกหรือการปลดประธานาธิบดี

มาตราที่ ๑๔๒ ทรัพย์สินของผู้นำ ประธานาธิบดีและคณะรัฐมนตรี

มาตราที่ ๑๕๑ อำนาจตุลาการ

มาตราที่ ๑๖๕ สื่อสารมวลชน

มาตราที่ ๑๖๖ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ.

มาตรา 2 :

สาธารณรัฐอิสลามเป็นระบบที่วางอยู่บนหลักศรัทธา ดังต่อไปนี้

1. หลักเอกภาพแห่งอัลลอฮ์ (“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์”) ,และอำนาจสูงสุดของพระองค์และอำนาจนิติบัญญัติเกี่ยวกับกฎหมายทั้งมวลเป็นของพระองค์ และเป็นความจำเป็นที่จะต้องยอมจำนนต่อบทบัญญัติของพระองค์
2. วะหฺยู “วิวรณ์” และหลักการพื้นฐานของมั่นในการแสดงออกทางกฎหมายต่างๆ
3. การฟื้นคืนชีพและบทบาทในการสร้างสรรค์ของมั่นในวิวัฒนาการแห่งความเป็นมนุษย์มุ่งสู่อัลลอฮ์
4. ความยุติธรรมของอัลลอฮ์ (ซบ)ในการสร้างสรรค์และบทบัญญัติของพระองค์
5. อิมามัต และผู้นำที่สืบสาน ตลอดทั้งบทบาทและหน้าที่หลักในการคงไว้ซึ่งการปฏิวัติอิสลาม
6. ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และคุณค่าต่างๆอันสูงส่งของมนุษยชาติและเจตนารมณ์เสรีอันควบคู่กับความรับผิดชอบในหน้าที่อันพึงมียัง พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งได้แก่

1. การอิญติฮาด อย่างต่อเนื่องของบรรดา ฟุคาฮาฮ์ ที่มีเงื่อนไขครบสมบูรณ์ (นักกฎหมาย ผู้มีคุณภาพ)ซึ่งวางอยู่บนพื้นฐาน ของคัมภีร์ อัล-กุรอาน , ซุนนะห์ (หลักจริยวัตร)ของท่านศาสดาและอิมาม(อ)ทั้งหลาย
2. การใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ , เทคโนโลยีและประสบการณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ที่มีความเจริญก้าวหน้าตลอดทั้งความพยายามในด้านต่างๆ อันนำไปสู่การพัฒนาและความเจริญก้าวหน้าต่อ ๆ ไป
3. ทำการปฏิเสธการกดขี่และการยอมจำนนต่อการกดขี่ในทุกรูปแบบ, และทำการปฏิเสธการปกครองแบบทรราชตลอดทั้งการยอมรับอำนาจนั้นของมัน และ สถาปนาความยุติธรรม ความเป็นอิสระทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเกียรติยศ ศักดิ์ศรีของชาติ

มาตรา 5 :

ในช่วงเวลาที่อิมามท่านที่ 12 อยู่ในสภาพขี้บัต (เร้นกาย) ในสาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่านนั้น, ผู้นำแห่งกิจการทั้งหลาย(ولايةตุล

อัมร์) และการนำประชาชน ต้องอยู่ในความรับผิดชอบของผู้เชี่ยวชาญทางนิติศาสตร์ (ฟากีห์) ผู้ทรงคุณธรรมและยุติธรรม, รอบรู้สถานการณ์แห่งยุคสมัย กล่าวหาพร้อมด้วยความสามารถในการจัดการและบริหาร ซึ่งตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 107

มาตรา 57 :

อำนาจสูงสุด 3 อำนาจในสาธารณรัฐอิสลามคือ อำนาจนิติบัญญัติ, อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ซึ่งอำนาจเหล่านี้ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลตรวจสอบของ ผู้มีอำนาจวิไลยัต มุญลัก และผู้นำศาสนา และปวงประชา เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตราของรัฐธรรมนูญปัจจุบันที่ติดตามมา ซึ่งอำนาจทั้งสามเหล่านี้ต่างเป็นอิสระต่อกัน

มาตรา 60 :

อำนาจบริหารนั้นจะถูกดำเนินการโดยประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ, นายกรัฐมนตรี และสภาคณะรัฐมนตรี ยกเว้นในกรณีที่ผู้นำต้องรับผิดชอบโดยตรงตามกฎหมาย

มาตรา 91 :

เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า การพิจารณาตัดสินของรัฐสภานั้นมิได้เพิกเฉยต่อบทบัญญัติกฎเกณฑ์ของอิสลามและหลักการแห่งรัฐธรรมนูญ, นั้น จำต้องจัดตั้งสภาพิทักษ์รัฐธรรมนูญขึ้นมา ซึ่งประกอบด้วย :

1. นักนิติศาสตร์ที่มีคุณสมบัติทุกคน ซึ่งเป็นผู้ทรงความรู้ดีในหลักนิติศาสตร์อิสลาม เป็นผู้ทรงคุณธรรมและรอบรู้ในความต้องการแห่งยุคสมัย และการแต่งตั้งบุคคลเหล่านี้นั้นย่อมเป็นความรับผิดชอบของผู้นำ
2. นักกฎหมายทุกคน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในกฎหมายด้านต่างๆ จากหมู่ผู้พิพากษามุสลิม ซึ่งได้รับการแนะนำโดยประธานตุลาการแห่งรัฐสภาอิสลาม และการแต่งตั้งบุคคลเหล่านี้จะต้องกระทำโดยรัฐสภา

มาตรา 107 :

หลังจากมรณีย์ตักลีด และท่านผู้นำสูงสุดแห่งการปฏิวัติอิสลาม และผู้สถาปนารัฐอิสลามอิหร่าน คือท่านอยาตุลลอฮ์ อัลดุสตาอิมามโคมัยนี(รฎ)แล้ว ผู้ที่จะขึ้นมาดำรงตำแหน่งผู้นำนั้น

จะต้องเป็นไปตามเสียงส่วนข้างมากของประชาชนที่ได้ยอมรับแล้วในฐานะที่เป็นหัวหน้าและผู้นำ

ซึ่งการกำหนดแต่งตั้งผู้นำนั้นเป็นหน้าที่ของสภาอูลามาสูงสุด

และสภาอูลามาสูงสุดจะทำการปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับเงื่อนไขและคุณสมบัติของบรรดาเหล่าฟุกาฮะฮ์(นักนิติศาสตร์)ดังกล่าวตาม มาตรา 5 และ มาตรา 109 เพื่อคัดเลือกผู้นำ เมื่อใดก็ตามที่ได้ถูกพบว่ามีคุณสมบัติต่าง ๆ ตามที่ต้องการอย่างครบถ้วน ตามมาตรา 109 เหนือนักนิติศาสตร์คนอื่น ๆ แล้วบุคคลนั้นก็จะถูกแนะนำแก่ประชาชนในฐานะที่เป็นผู้นำทั้งประเทศ และผู้นำต่างเท่าเทียมกันเบื้องหน้ากฎหมาย เหมือนกับสมาชิกอื่น ๆ ทั้งหมดของประเทศ

มาตรา 109 :

คุณสมบัติและคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำมีดังนี้ :

1. มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการในการตัดสินชี้ขาด และวินิจฉัยในทุกภาคส่วนของหลักนิติศาสตร์(ฟิกฮ์)
2. มีคุณธรรมและความยุติธรรมสำหรับการเป็นผู้นำของประชาชาติอิสลาม
3. มีโลกทัศน์และความเข้าใจแจ่มชัดในด้านการเมือง สังคม, และมีความกล้าหาญ, มีความสามารถรอบด้านและมีความสันทัดในด้านการบริหารอย่างสมบูรณ์ ซึ่งหากมีบุคคลหลายคนมีคุณสมบัติครบถ้วน ในกรณีดังกล่าวข้างต้น ก็จงเลือกเอาบุคคลที่มีโลกทัศน์และความเข้าใจแจ่มชัดในด้านนิติศาสตร์และการเมือง เป็นบุคคลในลำดับแรก.

มาตรา 110 :

หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้นำ :

1. กำหนดนโยบายการเมืองของระบอบสาธารณรัฐอิสลามในภาพรวม ภายหลังจากที่ได้ปรึกษากับมัญมะอุม์ศลาฮ์เตนนิศอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง)
2. ควบคุมดูแลการบริหารนโยบายทั้งระบบ ในสาธารณรัฐอิสลาม
3. คำสั่งในการเลือกตั้ง
4. ผู้ทรงอำนาจสูงสุดของเหล่าทัพ

5. ประกาศสงคราม และ สงบศึก ตลอดทั้งสังการณีกเตรียมกองกำลังผสมของทุกฝ่าย
 6. แต่งตั้งและถอดถอนและรับรองการลาออก ของบุคคลดังนี้ ก. คณะนิติศาสตร์(ฟุกาฮาห์)ของสภาพิทักษ์การปฏิวัติ
 - ข. คณะผู้บริหารและผู้ทรงอำนาจสูงสุดของอำนาจตุลาการ ค.
 - ผู้อำนวยการสื่อสารมวลชนและกรมประชาสัมพันธ์ของสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน ง. ผู้บังคับบัญชากองกำลังผสม
 - จ. ผู้บังคับบัญชากองกำลังพิทักษ์การปฏิวัติอิสลาม ฉ. ผู้บัญชาการสูงสุดของทั้งสามเหล่าทัพ
 7. แก้ไขปัญหาที่ขัดแย้งและกำหนดระเบียบความสัมพันธ์ทั้งสามเหล่าทัพ.
8. แก้ไขรัฐธรรมนูญในวาระที่ไม่สามารถแก้ไขได้ตามปรกติ โดยผ่านประธานมัญมะอุมัตลาฮ์เตนีสอม (สภาผู้เชี่ยวชาญการปกครอง)
9. ลงนามรับรองตราสารของประธานาธิบดีหลังจากได้รับการเลือกตั้งโดยประชาชน
- ความสามารถของบรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีที่เกี่ยวกับคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการยืนยันโดยสภาพิทักษ์ฯ ก่อนการเลือกตั้ง และจะต้องได้รับการยืนยันในวาระสมัยแรกของการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีโดยผู้นำ
10. การถอดถอนประธานาธิบดีนั้นขึ้นอยู่กับบทพิจารณาถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นที่ตั้งภายหลังจากการตัดสินชี้ขาดเช่นนั้นไปดังถูกประกาศโดยศาลสูง โดยชี้ให้เห็นถึงการละเมิดฝ่าฝืนไม่ยอมปฏิบัติตามหน้าที่ทางราชการของประธานาธิบดีหรือรัฐสภาได้มีการลงคะแนนเสียงไม่ยอมรับถึงความสามารถทางการเมืองของประธานาธิบดี ตามมาตรา 89
11. อนุมัติให้การยกโทษแก่ผู้ที่ถูกศาลตัดสินพิพากษาลงโทษถึงขั้นประหารชีวิตหรือให้ทำการลดหย่อนผ่อนโทษบุคคลเหล่านั้นได้ภายในขอบเขตแห่งหลักการอิสลาม และอยู่ภายใต้การแนะนำของศาลสูง และผู้นำมีอำนาจอย่างดุลยพินิจที่จะมอบอำนาจเหล่านี้ให้กับบุคคลอื่นที่เห็นว่าเหมาะสม.

มาตรา 111 :

ในกรณีที่ผู้นำไม่มีความสามารถที่จะดำเนินงานตามหน้าที่ทางราชการได้ หรือขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดตามที่ระบุไว้ในมาตราห้า และหนึ่งร้อยเก้า หรือเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วแต่แรกแล้วว่าขาดคุณสมบัติ บุคคลนั้นจะต้องถูกให้ออกจากตำแหน่งหน้าที่. และการกำหนดชี้ชัดถึงความไร้ความสามารถเช่นนั้นเป็นความรับผิดชอบของสภาอุลามาสูงที่สุด(สภาคัดเลือกผู้นำ)ตามความที่ได้ถูกระบุไว้ในมาตราหนึ่งร้อยแปด . หากเสียชีวิต ลาออก หรือ ถูกถอดถอน สภาอุลามาสูงที่สุด(สภาคัดเลือกผู้นำ) จำต้อง ริบเร่งสรรหา แต่งตั้งและแนะนำผู้นำคนใหม่ขึ้นมาในที่นี้ และก่อนที่จะประกาศแต่งตั้งผู้นำคนใหม่นั้น สภาต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ประธานาธิบดี ประธานอำนาจตุลาการ และหนึ่งในตัวแทนจากนักนิติศาสตร์(ฟุกาฮาห์)ของสภาการพิทักษ์การปฏิวัติ ซึ่งจะต้องถูกแต่งตั้งโดยประธานมัญมะอุมัตลาฮ์เตนีสอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง) ซึ่งทั้งหมดแล้วแล้วจำต้องทำหน้าที่แทนท่านผู้นำเป็นการชั่วคราว และหากในช่วงระยะเวลาดังกล่าวมีคนหนึ่งคนใดจากกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ทางสภาจำต้องสรรหา คนใหม่เข้ามาแทนที่ในสภา แต่ต้องได้เสียงส่วนใหญ่ของบรรดานักนิติศาสตร์(ฟุกาฮาห์)ของสภาชูรอ . ซึ่งสภาชูรอดังกล่าวจำต้องปฏิบัติหน้าที่ ตามหมวดหมู่ข้อที่ 1, 3 , 5, 10 และส่วน(ดอล) (ฮา) และ (วา) หมวดหมู่ข้อที่หก ของมาตรา 110 และกำหนดแต่งตั้งหลังจากผ่านความเห็นชอบของคณะสมาชิกสภาประธานมัญมะอุมัตลาฮ์เตนีสอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง) ด้วยคะแนนเสียงร้อยละสาม ส่วนสี่. และกรณีที่ผู้นำไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เพียงชั่วคราว ไม่ว่าจะด้วยเหตุลุ่มพวยและเหตุอื่นก็ตาม ในช่วงเวลาดังกล่าวนั้น ทางสภาจำต้องปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราวตามมาตราข้างต้น.

มาตรา 112 :

กรณีที่ ทางมัญมะอุมัตลาฮ์เตนีสอม “สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง) เห็นว่า ญติของรัฐสภาอิสลาม มีความขัดแย้ง และทางสภาพิทักษ์การปฏิวัติก็เห็นชอบว่าขัดแย้งกับหลักบทบัญญัติแห่งชะรีอัตและรัฐธรรมนูญ ดังนั้นรัฐสภาด้วยการคำนึงถึงความมั่นคงของระบอบซึ่งไม่อาจริบ ญติของสภาพิทักษ์การปฏิวัติ และได้ปรึกษาหารือกับบุคคลที่ทางผู้นำได้กำหนดแต่งตั้ง เหมือนกับกรณีอื่นๆที่มีในรัฐธรรมนูญ ต้องแต่งตั้งโดยผู้นำ . สมาชิกวิสามัญและสามัญของมัญมะอุมัตลาฮ์เตนีสอมท่านผู้นำสูงสุดเป็นผู้กำหนด และวาระต่างๆของมัญมะอุมัตลาฮ์เตนีสอม ต้องกำหนดโดยตรงจากสมาชิก และท่านผู้นำสูงสุดเป็นผู้อนุมัติรับรอง.

มาตรา 113 :

ประธานาธิบดีคือตำแหน่งสูงสุดทางราชการของประเทศรองจากตำแหน่งผู้นำ ประธานาธิบดีมี

ความรับผิดชอบที่จะนำรัฐธรรมนูญไปดำเนินการปฏิบัติใช้ ทำการกำหนดอำนาจทั้งสามฝ่ายของรัฐบาล และทำการขึ้นอำนาจฝ่ายบริหาร เว้นแต่ในกรณีอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้นำ

มาตรา 131 :

ในกรณีที่ประธานาธิบดีถึงแก่ความตาย, ลาออก หรือถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง หรือในกรณีที่ประธานาธิบดีไม่อยู่เกินกว่าช่วงสองเดือนอันเนื่องจากความเจ็บป่วยหรือ ประธานาธิบดีหมดวาระลง และยังสามารถเลือกประธานาธิบดีคนใหม่ด้วยเหตุผลอื่นใดก็ดี หรือกรณีอื่นๆในลักษณะนี้, ดังนั้นภาระหน้าที่ดังกล่าวจะตกอยู่กับรองประธานาธิบดีคนหนึ่ง แต่ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบและการอนุมัติของผู้นำ, และสภาเฉพาะกาลของประธานาธิบดี อันประกอบด้วยประธานรัฐสภา ประธานอำนาจตุลาการ และรองประธานาธิบดีคนหนึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบอำนาจให้จัดการเพื่อการเลือกตั้งประธานาธิบดีคนใหม่ขึ้นภายในห้าสิบวัน และหากประธานาธิบดีคนหนึ่งได้เสียชีวิต หรือด้วยกับเหตุผลบางประการที่ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ หรือประธานาธิบดีไม่มีรองประธานาธิบดีคนหนึ่ง นั้น ทางผู้นำสูงสุด มีอำนาจในการแต่งตั้งบุคคลอื่นแทน.

มาตรา 142 :

ทรัพย์สินที่ถือกรรมสิทธิ์ใด ๆ ของผู้นำหรือบรรดาสมาชิกของสภาผู้นำ, ประธานาธิบดี, รองประธานาธิบดี, คณะรัฐมนตรี, ตลอดทั้งบรรดาภริยาและบุตรธิดาทั้งหลายของบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการตรวจสอบโดยศาลสูงก่อนและหลังการเข้ารับตำแหน่งของบุคคลนั้น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่า ไม่มีทรัพย์สินที่ยึดครองกรรมสิทธิ์ใด ๆ ได้ถูกนำเข้ามารวมไว้อย่างผิดกฎหมาย

มาตรา 157 :

เพื่อที่จะดำเนินการในความรับผิดชอบด้านต่าง ๆ ของฝ่ายอำนาจตุลาการเป็นไปได้โดยสะดวก ฉะนั้นทางผู้นำสูงสุดต้องแต่งตั้งบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นมุญตะฮิด ผู้ทรงยุติธรรมและเชี่ยวชาญรอบรู้ในด้านตุลาการ และการบริหารจัดการ ซึ่งจะดำรงตำแหน่งเป็นประธานอำนาจฝ่ายตุลาการ เป็นระยะเวลาห้าปี ซึ่งเป็นตำแหน่งสูงสุดของฝ่ายตุลาการ.

มาตรา 175 :

ด้าน เสรีภาพเกี่ยวกับการพิมพ์และการโฆษณาในสื่อสารมวลชน (วิทยุและโทรทัศน์) แห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านนั้น จะต้องคำนึงและยึดมั่นบนพื้นฐานแห่งอิสลามและความมั่นคงของประเทศ. การแต่งตั้งและการถอดถอนประธานกรรมาธิการประชาสัมพันธ์วิทยุและโทรทัศน์อิสลามแห่งสาธารณรัฐอิสลามนั้น ขึ้นตรงกับท่านผู้นำสูงสุด และสภาชูรอ ซึ่งประกอบไปด้วย ตัวแทนจากประธานาธิบดี ฝ่ายตุลาการ และฝ่ายบริหาร “รัฐสภาอิสลาม” (แต่ละองค์กรจะต้องมีสองคน) ในการควบคุมและดูแลกรรมาธิการประชาสัมพันธ์ดังกล่าว และการจัดการเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนนั้นจะต้องถูกกำหนดโดยกฎหมาย

มาตรา 177

ในประเด็นที่จำเป็นต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านนั้น จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้ ผู้นำสูงสุด หลังจากที่ได้ปรึกษากับมัญมะอุมัตลาฮ์เตนีสคอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง) ออกคำสั่งยังประธานาธิบดีในประเด็นที่ต้องทำการแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ แล้วส่งเรื่องให้สภาพิจารณารัฐธรรมนูญทราบ ซึ่งสภาดังกล่าวประกอบด้วย (๑) คณะสมาชิกสภาพิทักษ์การปฏิวัติ (๒) คณะผู้บริหารสูงสุดของสามอำนาจ (อำนาจนิติบัญญัติ, อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ) (๓) สมาชิกถาวรของมัญมะอุมัตลาฮ์เตนีสคอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง) (๔) ตัวแทนจากสภาผู้นำสูงสุดห้าคน (๕) สิบคนที่ทางผู้นำสูงสุดเลือกสรร (๖) ตัวแทนจากคณะรัฐมนตรีสามคน (๗) ตัวแทนจากอำนาจฝ่ายตุลาการสามคน (๘) ตัวแทนจากรัฐสภาอิสลามสิบคน (๙) ตัวแทนจากมหาลัยสามคน. ซึ่งรูปแบบและเงื่อนไขและการกำหนดบุคคลดังกล่าวจะต้องถูกกำหนดโดยกฎหมาย. ญติของสภาชูรอ หลังจากการเห็นชอบและอนุมัติของผู้นำสูงสุด จะต้องมีการลงประชามติ.